

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 8Co/64/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5314202308
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 03. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Táňa Rapčanová
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2015:5314202308.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Táne Rapčanovej a sudcov JUDr. Františka Potockého a Mgr. Zuzany Hartelovej v právnej veci navrhovateľky: Ing. Q. H., nar. XX. XX. XXXX, bytom F. - U H., ul. J. č. XXX/X, zastúpená splnomocnenou zástupkyňou JUDr. Annou Mozolíkovou, advokátkou so sídlom, F., ul. N. č. XXXX, proti odporcovi: Ing. K. H., nar. XX. XX. XXXX, bytom F., ul. P. č. XXX/XX, o určenie príspevku na zabezpečenie výživy nevydatej matky a určenie príspevku na úhradu nákladov spojených s tehotenstvom a pôrodom, o odvolaní navrhovateľky proti rozsudku Okresného súdu Čadca č. k. 6C/47/2014-53 zo dňa 24. 04. 2014 v spojení s dopĺňacím rozsudkom č. k. 6C/47/2014-69 zo dňa 30. októbra 2014, takto

rozhodol:

rozsudok okresného súdu v spojení s dopĺňacím rozsudkom vo výroku týkajúcom sa určenia príspevku na výživu na zabezpečenie výživy nevydatej matky **m e n í t a k**, že odporca **j e p o v i n n ý** prispievať navrhovateľke titulom príspevku na zabezpečenie výživy nevydatej matky počnúc dňom 02. 07. 2013 sumou 150 eur mesačne vždy do 15. dňa toho-ktorého mesiaca vopred v období 2 rokov, t.j. do 01. 07. 2015.

Zameškané výživné za obdobie od 02. 07. 2013 do 30. 03. 2015 v sume 1.860,32 eur **j e** odporca **p o v i n n ý** splácať v splátkach po 80 eur mesačne spolu s bežným výživným, počnúc mesiacom nasledujúcim po právoplatnosti rozsudku, pod stratou výhody splátok.

Výroky odvolaním nenapadnuté, ktorým odporca je povinný hradiť navrhovateľke ako príspevok na úhradu nákladov spojených s tehotenstvom a pôrodom sumu 300 eur do 3 dní po právoplatnosti rozsudku, ktorým súd návrh navrhovateľky, aby odporca prispieval navrhovateľke titulom výživného počnúc dňom 02. 07. 2013 sumou ďalších 50 eur mesačne vždy do 15. dňa toho-ktorého mesiaca vopred v období dvoch rokov počas trvania materskej dovolenky navrhovateľky zamietol a o trovách konania **z o s t á v a j ú n e d o t k n u t é**.

Žiaden z účastníkov **n e m á** právo na náhradu trov odvolacieho konania.

o d ô v o d n e n i e :

Okresný súd Čadca rozsudkom č. k. 6C/47/2014-53 zo dňa 24. 04. 2014 v spojení s dopĺňacím rozsudkom č. k. 6C/47/2014-69 zo dňa 30. 10. 2014 zaviazal odporcu prispievať navrhovateľke titulom výživného počnúc dňom 02. 07. 2013 sumou 150 eur vždy do 15. dňa toho - ktorého mesiaca vopred v období dvoch rokov počas trvania materskej dovolenky navrhovateľky. Zameškané výživné za obdobie od 02. 07. 2013 do 24. 04. 2014 v sume 1.500 eur zaviazal odporcu splácať spolu s bežným výživným v mesačných splátkach po 10 eur počnúc prvou splátkou zročnou v mesiaci nasledujúcom po právoplatnosti rozsudku, pod stratou výhody splátok, ak bude vynechaná hoci i len jedna splátka. Odporcu zaviazal hradiť navrhovateľke ako príspevok na úhradu nákladov spojených s tehotenstvom a

pôrodom sumu 300 eur do 3 dní po právoplatnosti rozsudku. Odporcu zaviazal hradiť navrhovateľke trovy konania včítane trov právneho zastúpenia v sume 736,14 eur do 3 dní po právoplatnosti rozsudku na účet právnej zástupkyne navrhovateľky JUDr. Anny Mozolíkovej, advokátky so sídlom Advokátskej kancelárie N. č. XXXX, F., na účet vedený vo C., a. s., pobočka F., číslo účtu: IBAN: SK XX XXXX XXXX XXXX XXXX XXXX, BIC: SUBASKBX, variabilný symbol: 202014. Súd návrh navrhovateľky, aby odporca prispieval navrhovateľke titulom výživného počnúc dňom 02. 07. 2013 sumou ďalších 50 eur mesačne, vždy do 15. dňa toho-ktorého mesiaca vopred v období dvoch rokov počas trvania materskej dovolenky navrhovateľky zamietol.

Rozhodnutie odôvodnil tým, že na základe vykonaného dokazovania výsluchom odporcu ako účastníka konania, listinnými dôkazmi predloženými navrhovateľkou mal preukázané, že v dobe kritickkej pre splodenie dieťaťa, ktoré sa v priebehu konania narodilo, odporca mal intímne kontakty a súložil s matkou dieťaťa, v tomto konaní navrhovateľkou. Odporca ani v zásade nepopieral pravdepodobnosť svojho otcovstva, skôr sa zamerlal na tvrdenie, že navrhovateľka bola pred otehotnením nezamestnaná, a preto nemožno považovať jej nárok na určenie výživného voči jeho osobe za dôvodný. Súd pri hodnotení odkázanosti navrhovateľky vychádzal z ust. § 74 zákona č. 36/2005 Z. z. o rodine („ďalej len Zákona o rodine“), podľa ktorého má matka dieťaťa, ktoré sa má narodiť, nárok na výživné počas celého obdobia tehotenstva a materskej dovolenky, keď úprava nároku na výživné na rozdiel od manželského výživného spočíva v odkázanosti matky dieťa, ktoré sa má narodiť na výživu pravdepodobného otca. Samotná tá skutočnosť, že v čase pred otehotnením navrhovateľka nebola zamestnaná, neznamená, že tento nárok uvedená skutočnosť ovplyvňuje natoľko, že odporca nie je povinný prispievať na výživu navrhovateľky. Je nesporné, že navrhovateľka je vysokoškolsky vzdelaná osoba a samotná tá skutočnosť, že pred otehotnením bola evidovaná ako uchádzačka o zamestnanie neznamená, že v prípade ak by neotehotnela, aby aj naďalej bola nezamestnaná a vedená v evidencii uchádzačov o zamestnanie. S veľkou pravdepodobnosťou by mala možnosť hľadať si zamestnanie, ktoré by zodpovedalo jej vzdelaniu a jej potrebám na výživu, avšak práve tá skutočnosť, že otehotnela zásadným spôsobom ovplyvnila možnosť nájsť si primerané zamestnanie, pretože zamestnávateľa, ktorí sú si vedomí krátkodobého trvania pracovno-právneho vzťahu a následkov vyplývajúcich zo zákona, budúce matky pri širokej škále výberu záujemcov o prácu neuprednostňujú. Materstvo a predtým tehotenstvo zásadným spôsobom zasiahlo do možností navrhovateľky zamestnať sa a nájsť si primerané zamestnanie.

Z hľadiska schopností a možností odporcu ako otca, ktorý svoje otcovstvo v zásade nepopieral, súd hodnotil porovnaním úrovne navrhovateľky, ktorá v čase pred pôrodom poberala dávku v hmotnej núdzi vo výške 76 eur. Oproti tomu odporca má priemerný mesačný príjem, ktorý sa pohybuje podľa potvrdenia jeho zamestnávateľa vo výške okolo 800 eur. Argumentácia odporcu, že má výdavky na nájomné v mieste svojho pracoviska, a že týždenne dochádza z Bratislavy do F. kde má svojich rodičov, ktorým prispieva 100 eur mesačne na náklady spojené s jeho pravidelnými návštevami, stravovaním a podobne a ďalšie náklady na cestovné z Bratislavy do F. a späť sú náklady, ktoré odporcovi nemôžu byť zohľadnené. Za pravdivú považoval argumentáciu splnomocnenej zástupkyne navrhovateľky, že tieto výdavky v rozsahu ako ich špecifikuje odporca nemusí vynakladať, pretože dospelá osoba so samostatným bývaním v mieste pracoviska nie je odkázaná na to, aby pravidelne 4-krát do mesiaca cestovala k svojim rodičom a prispievala im na náklady, ktoré má v čase týchto návštev. Sú to výdavky, ktoré sú nadštandardné, a ktoré nemusí odporca vynakladať. Výdavky, ktoré preukazoval na nájomnú zmluvu a platby za cestovanie v mieste svojho pracoviska ako aj náklady na telefón možno akceptovať, pretože ide o štandardné výdavky, ktoré ako osoba zamestnaná v Bratislave samozrejme musí vynakladať na bývanie a cestovanie. Vzhľadom na citované zákonné ustanovenie § 74 a nasl. Zákona o rodine však vyživovacia povinnosť odporcu vyplýva priamo zo zákona a argumentácia, že navrhovateľka nepreukázala ďalšie náklady týkajúce sa nákladov na stravovanie, zdravotné ošetrovanie, oblečenie, ktoré počas tehotenstva musela častejšie meniť vzhľadom na zmeny v jej fyzickom vzhľade počas tehotenstva, hygienické potreby a ďalšie náklady, samozrejme nemožno zredukovať iba na tie náklady, ktoré preukázala pri podaní návrhu potvrdeniami o ich nákupe. Z uvedených dokladov je zjavné, že nemôže ísť o doklady za celé obdobie jej tehotenstva. Vyznieva pravdepodobne argumentácia splnomocnenej zástupkyne, že navrhovateľka od začiatku tehotenstva ako osoba laická nepoznala svoje práva a až po primeranom poučení a informáciách získaných pri porade v centre právnej pomoci si začala tieto doklady zhromažďovať a odkladať. Spochybňovanie výšky nákladov zo strany odporcu je teda neadekvátne a bezdôvodné.

Súd pri určovaní výšky výživného, ktoré požadovala navrhovateľka považoval vzhľadom na príjem odporcu aj s prihliadnutím na zvýšené náklady vzhľadom na život vo väčšom meste - Bratislave, na základe ustanovení Zákona o rodine o schopnostiach a možnostiach povinného a odôvodnených potrebách oprávnenej za primerané čo do výživného počnúc dňom 02. 07. 2013, ktorým dňom

navrhovateľka bola tehotná až do dovŕšenia zákonného dvojročného obdobia počas trvania materskej dovolenky, pretože s prihliadnutím na náklady, ktoré nemusí odporca pravidelne vynakladať, cestovanie k svojim rodičom každý týždeň a úhrada cestovného z Bratislavy do F. predstavujú sumu, ktorá zodpovedá výške výživného, ktorú súd určil prispievať odporcovi navrhovateľke.

Vzhľadom na obdobie, od ktorého vznikol nárok navrhovateľke do rozhodnutia súdu od 02. 07. 2013 do 24. 04. 2014 po 150 eur mesačne, zameškané výživné za uvedené obdobie predstavuje sumu 1.500 eur, ktorú sumu súd povolil odporcovi splácať v mesačných splátkach spolu s bežným výživným počnúc prvou splátkou zročnou v mesiaci nasledujúcom po právoplatnosti rozsudku pod stratou výhody splátok, ak bude vynechaná hoci len jedna splátka vo výške 10 eur.

Pokiaľ ide o ďalšiu časť rozhodnutia súdu, príspevku na úhradu nákladov spojených s tehotenstvom a pôrodom v sume 300 eur, súd považoval uvedenú sumu za primeranú vzhľadom na všetky potreby, ktoré navrhovateľka ako budúca matka potrebovala vynaložiť na vyšetrenia v zdravotníckych zariadeniach počas tehotenstva, preventívne prehliadky, zvýšené náklady týkajúce sa rôznych hygienických potrieb, potrieb na oblečenie, do nemocnice a ďalších potrieb týkajúcich sa nákladov počas pôrodu a po narodení dieťaťa, kojeneckých potrieb a individuálne potrebných pre matku, súd túto sumu považoval za primeranú vzhľadom na tú skutočnosť, že rozhodne náklady, ktoré matka vynaložila pri príprave pôrodu, počas tehotenstva a bezprostredne počas pobytu v nemocnici, dosahujú sumu 600 eur a primeraný podiel odporcu ako pravdepodobného otca dieťaťa vo výške 300 eur, ktorú sumu súd zaviazal odporcu navrhovateľke zaplatiť do 3 dní po právoplatnosti rozsudku.

Osobitným rozhodnutím rozhodol predbežným opatrením o výživnom na maloleté dieťa, ktoré ešte v čase rozhodovania súdu nebolo presne identifikované menom a dátumom narodenia a súd rozhodol osobitne o tejto časti nároku navrhovateľky.

Nakoľko sa navrhovateľka domáhala určenia výživného v sume 200 eur mesačne a zaviazal odporcu navrhovateľke prispievať sumou 150 eur mesačne, dopĺňacím rozsudkom vo zvyšnej časti, v ktorej navrhovateľka žiadala, aby odporca prispieval tejto titulom výživného počnúc dňom 02. 07. 2013 sumou ďalších 50 eur mesačne, vždy do 15. dňa toho-ktorého mesiaca vopred v období dvoch rokov počas trvania materskej dovolenky navrhovateľky, jej návrh zamietol.

Navrhovateľka bola v konaní úspešná. Vzhľadom na postoj a správanie sa odporcu aj počas konania, kedy úplne negativisticky pristupoval k svojim povinnostiam na jednej strane a nárokom navrhovateľky na druhej strane, súd prihliadal na to, že na základe rozhodnutia, ktoré bolo vydané Centrom právnej pomoci, kancelária Žilina zo dňa 25. 02. 2014 pod značkou SP2696/2014-KaZa, bol navrhovateľke priznaný nárok na poskytovanie právnej pomoci v zmysle §-u 10 ods. 5 zák. č. 327/2005 Zb. z. v úplnom znení ako osobe v materiálnej núdzi. Podľa § 3 ods. 1 zák. č. 327/2005 Z. z. sa vzťahuje toto ustanovenie právnej pomoci vo veciach rodinno-právnych a ďalších s tým, že vzhľadom na sociálne postavenie navrhovateľky a skutkový stav považovalo Centrum právnej pomoci za potrebné určiť na efektívnu ochranu záujmov žiadateľky advokáta na zastupovanie v konaní o určení príspevku na zabezpečenie výživy tehotnej žene, príspevku na úhradu nákladov spojených s tehotenstvom a pôrodom a príspevku na zabezpečenie výživy dieťa po dobu, počas ktorej by navrhovateľke patrila materská dovolenka podľa osobitného predpisu. Splnomocnená zástupkyňa v konaní vyčíslila náklady spojené so zastupovaním navrhovateľky v zmysle vyhlášky Ministerstva spravodlivosti SR č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb.

Proti tomuto rozsudku do výroku I. a výroku II. podala odvolanie navrhovateľka prostredníctvom svojho splnomocneného zástupcu.

Pokiaľ ide o prvý výrok, uvedené rozhodnutie súdu je podľa nej v časti o určení doby v poskytovaní príspevku na výživu navrhovateľky arbitrárne, nepreskúmateľné, zmätočné a nevykonateľné. V tejto súvislosti uviedla, že z podaného návrhu ako aj z jej záverečnej reči, ktorá bola prednesená na pojednávaní dňa 24. 04. 2014 vyplýva, že nárok bol uplatnený na obdobie dvoch rokov odo dňa 02. 07. 2013. Keď súd rozhodol o nároku, ktorým priznal nárok navrhovateľky po dobu dvoch rokov počas trvania materskej dovolenky, ide o zmätočné a neurčité rozhodnutie. Mala za to, že výživné jej patrí za obdobie dvoch rokov od 02. 07. 2013 do 02. 07. 2015, avšak obdobie dvoch rokov počas trvania materskej dovolenky (kedy materská dovolenka trvá 34, resp. 37 týždňov) je nejasné a nevykonateľné. Čo sa týka výroku II. týkajúceho sa zameškaného výživného za obdobie od 02. 07. 2013 do 24. 04. 2014 navrhovateľka uviedla, že povolené splátky po 10 eur sa míňajú svojmu účelu a zmyslu. Základom príspevku na výživu matky dieťaťa sú tehotenstvo a narodenie dieťaťa a s tým súvisiacia zmena sociálnej situácie matky, ktorá spravidla príde o príjem z pracovného, resp. iného pomeru a súčasne má aj zvýšené výdavky spojené s týmito skutočnosťami. Nie je teda zmyselné, ba dokonca sa to prieči svojmu účelu, aby odporca splácal zameškané výživné po dobu 150 mesiacov, čo predstavuje 12 rokov a 6

mesiacov. Rovnako by bolo v rozpore s princípmi Zákona o rodine, pokiaľ by uvedené náklady musela uhrádzať výlučne ona. Potrebuje zvýšený príjem vitamínov a kvalitnú stravu, najmä v tomto období, kedy dieťa kojí a nie v čase, kedy dieťa bude mať napr. 8 alebo 10 rokov. Jej potreby sú dôvodné v tomto čase, a preto s mesačnou splátkou po 10 eur nemožno v žiadnom prípade súhlasiť. Ide o zameškané výživné, ktoré patrí tehotnej žene a po narodení dieťaťa matke dieťaťa kde náklady sú zvýšené práve v tomto období. Veľká časť výživného už mala byť spotrebovaná, avšak ku dnešnému dňu nebola uhradená ani len časť výživného, a to nielen pre matku dieťaťa, ale ani pre narodené maloleté dieťa. Z toho vyplýva, že aj výška zameškaného výživného je ku dnešnému dňu vyššia ako 1.500 eur. Nemožno spravodlivo požadovať, aby všetky náklady znášala výlučne matka dieťaťa. To, že si odporca neplnil svoju vyživovaciu povinnosť a vzniklo mu zameškané výživné, nebolo zapríčinené objektívnymi skutočnosťami, ale jeho nezodpovedným a ľahostajným konaním. Odporcu nezaujímalo, že žena, s ktorou čaká dieťa je bez akéhokoľvek príjmu.

Navrhovateľka navrhla, aby odvolací súd zmenil rozsudok okresného súdu tak, že odporca je povinný prispievať navrhovateľke titulom výživného počnúc dňom 02. 07. 2013 sumou 150 eur, vždy do 15. dňa toho - ktorého mesiaca vopred v období dvoch rokov, a že zameškané výživné za obdobie od 02. 07. 2013 do 24. 04. 2014 v sume 1.500 eur je odporca povinný splácať spolu s bežným výživným v mesačných splátkach po 80 eur počnúc prvou splátkou zročnou v mesiaci nasledujúcom po právoplatnosti rozsudku pod stratou výhody splátok, ak bude vynechaná hoci len jedna splátka. Zároveň, aby ho zaviazal nahradiť jej trovy odvolacieho konania z titulu právneho zastupovania advokátom.

Odporca sa k odvolaniu navrhovateľky písomne nevyjadril.

Krajský súd, ako súd odvolací, (§ 10 os. 1 O. s. p.) po zistení, že odvolanie bolo podané včas účastníkom konania (§ 204 ods. 1, § 201 O. s. p.) proti rozhodnutiu, ktoré možno napadnúť týmto opravným prostriedkom (§ 201 O. s. p.), pričom podanie opravného prostriedku nie je vylúčené podľa § 202 O. s. p., bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 214 ods. 2, § 156 ods. 3 O. s. p.), preskúmal rozhodnutie v napadnutom rozsahu a z dôvodov uvedených v odvolaní (§ 212 ods. 1 O. s. p.) a rozsudok okresného súdu zmenil (§ 220 O. s. p.) z nasledovných dôvodov:

Navrhovateľka odvolaním napadla výrok ohľadom povinnosti odporcu poskytovať jej príspevok na výživu ako nevydatej matky a to pokiaľ ide o dobu jeho trvania. Mala za to, že výživné jej patrí za obdobie dvoch rokov od 02. 07. 2013 do 02. 07. 2015, avšak obdobie dvoch rokov počas trvania materskej dovolenky (kedy materská dovolenka trvá 34, resp. 37 týždňov) je nejasné a nevykonateľné.

Okresný súd rozsudkom zaviazal odporcu prispievať navrhovateľke titulom výživného počnúc dňom 02. 07. 2013 sumou 150 eur vždy do 15. dňa toho-ktorého mesiaca vopred v období dvoch rokov počas trvania materskej dovolenky navrhovateľky.

Preskúmaním veci odvolací súd dospel k záveru, že odvolanie navrhovateľky je v tejto časti dôvodné.

Podľa ust. § 74 Zákona o rodine, otec dieťaťa, za ktorého matka dieťaťa nie je vydatá, je povinný najdlhšie na dobu dvoch rokov, najneskôr odo dňa pôrodu prispievať matke primerane na úhradu jej výživy a poskytnúť jej príspevok na úhradu nákladov spojených s tehotenstvom a pôrodom (odsek 1).

Súd môže na návrh tehotnej ženy uložiť mužovi, ktorého otcovstvo je pravdepodobné, aby poskytol vopred sumu potrebnú na zabezpečenie jej výživy podľa odseku 1, príspevok na úhradu nákladov spojených s tehotenstvom a pôrodom a sumu potrebnú na zabezpečenie výživy dieťaťa po dobu, počas ktorej by žene patrila materská dovolenka podľa osobitného predpisu /Zákoník práce/ (odsek 2).

Z dôvodovej správy k § 74 Zákona o rodine vyplýva, že nevydatá matka sa počas tehotenstva či po narodení dieťaťa často dostáva do horšej osobnej a sociálnej situácie. Z tohto dôvodu, sa navrhuje predĺžiť dobu, po ktorú je otec dieťaťa povinný prispievať na úhradu výživy z pôvodného jedného roka na dva roky. Naďalej ide o maximálny časový limit poskytovania uvedeného príspevku, ktorý podľa okolností konkrétneho prípadu môže byť priznaný aj po kratšiu dobu. Aplikačná prax sa vyrovnala s doterajšou absenciou ustanovenia o počiatku pôvodnej jednoročnej lehoty a vychádza zo záveru, že uvedená lehota môže začať bežať najskôr začiatkom tehotenstva a najneskôr pôrodom (R 50/1985, R 1/1967). Návrh zákona explicitne určuje maximálny počiatok behu navrhovanej dvojročnej lehoty. Z odseku 1/ jednoznačne vyplýva, že ide o dva nároky: nárok na príspevok na výživu matky limitovaný na dobu dvoch rokov a nárok na príspevok na úhradu nákladov spojených s tehotenstvom a pôrodom.

V odseku 2/ sú zakotvené tri nároky: príspevok na výživu matky najviac po dobu 2 rokov, príspevok na úhradu nákladov spojených s tehotenstvom a pôrodom a výživa dieťaťa. Navrhuje sa nová úprava viazanosti trvania nároku tehotnej ženy na zabezpečenie výživy dieťaťa, ktoré sa má narodiť. Doba na poskytovanie výživného na dieťa je ustanovená odkazom na Zákonník práce (§ 166), teda viaže sa na trvanie nároku na materskú dovolenku podľa Zákonníka práce (z pôvodných 26 týždňov na 28 týždňov, prípadne 37 týždňov, ak žena porodila dve alebo viac detí alebo ide o osamelú ženu.

Vzhľadom na vyššie uvedené podľa odvolacieho súdu okresný súd nejednoznačne a preto nesprávne určil dobu trvania povinnosti odporcu prispievať navrhovateľke titulom zabezpečenia výživy ako nevydatej matky. V danom prípade neboli zistené také okolnosti pre ktoré by nemal navrhovateľke prislúchať nárok na dobu dvoch rokov t.j. 02. 07. 2013 do 01. 07. 2015. Z tohto dôvodu odvolací súd rozsudok okresného súdu v spojení s doplnčacím rozsudkom zmenil tak, že odporca je povinný prispievať navrhovateľke titulom príspevku na zabezpečenie výživy nevydatej matky počnúc dňom 02. 07. 2013 sumou 150 eur mesačne vždy do 15. dňa toho-ktorého mesiaca vopred v období 2 rokov, t.j. do 01. 07. 2015.

V ďalšej časti odvolania navrhovateľka mala výhrady k splatnosti zameškaného výživného za čas od 02. 07. 2013 do 24. 04. 2014 v sume 1.500 eur, ktoré okresný súd umožnil odporcovi splácať v splátkach po 10 eur mesačne. Dobu splácania považovala s ohľadom na výšku zameškaného výživného a výšku mesačných splátok za neprimerane dlhú.

Z ustanovenia § 160 ods. 1 O. s. p. vyplýva, že v prípade, ak súd v rozsudku ukladá účastníkovi splniť určitú povinnosť, spravidla určí aj lehotu na jej splnenie. Pokiaľ súd lehotu neurčí, lehota na splnenie takejto povinnosti je zo zákona tri dni od právoplatnosti rozsudku. Súd však môže určiť dlhšiu lehotu alebo určiť, že peňažné plnenie možno plniť v splátkach, pričom určí výšku splátok a ich podmienky.

K preskúmaniu namietanej splatnosti zameškaného výživného bolo pre rozhodnutie odvolacieho súdu rozhodujúca existencia zameškaného výživného aj v čase jeho rozhodovania. Po písomnom dopyte na účastníkov konania mal preto zo zhodných prejavov a listinných dôkazov preukázané, že výživné bolo zo strany odporcu platené nasledovne: 13. 08. 2014 - 150 eur výživné na navrhovateľku + nedoplatok 10 eur, 16. 09. 2014 - 150 eur + 10 eur, 15. 10. 2014 - 150 eur + 10 eur, 14. 11. 2014 - 150 eur + 10 eur, 15. 12. 2014 - 150 eur + 10 eur, 15. 01. 2015 - 150 eur + 10 eur, 16. 02. 2015 - 150 eur + 10 eur, 13. 03. 2015 - 150 eur + 10 eur (ohľadom platby v mesiaci marec 2015 predložil odporca listinný doklad - výpis z bankového účtu). Celkove teda bola zo strany odporcu za obdobie od 02. 07. 2013 do 30. 03. 2015 (do dňa rozhodnutia odvolacieho súdu) zaplatená suma 1.280 eur. Za uvedené obdobie mala byť celkove zaplatená suma 3.140,32 eur (od 02. 07. 2013 do 31. 07. 2013 - 145,16 eur /150 eur : 31 dní x 29 dní/, od 01. 08. 2013 do 28. 02. 2015 - 2.850 eur /19 mesiacov x 150 eur/, od 01. 03. 2015 do 30. 03. 2015 - 145,16 eur /150 eur : 31 dní x 30 dní/). Zameškané výživné tak za obdobie od 02. 07. 2013 do 30. 03. 2015 predstavuje sumu 1.860,32 eur (3.140,32 eur - 1.280 eur). Odvolací súd povolil odporcovi splácať zameškané výživné v mesačných splátkach po 80 eur mesačne spolu s bežným výživným, počnúc mesiacom nasledujúcim po právoplatnosti rozsudku pod stratou výhody splátok to znamená, že v prípade nezaplatenia čo i len jednej splátky sa stane splatným celý dlh. Prihliadol v zmysle ustanovenia § 160 ods. 1 O. s. p. na výšku zameškaného výživného, dobu po ktorú by malo byť splácané (čiže skutočnosti, ktoré boli navrhovateľkou dôvodne namietané pri výške zameškaného výživného určeného v čase rozhodovania okresného súdu). Prihliadol aj na celkové pomery odporcu zistené okresným súdom, ktoré v odvolacom konaní neboli účastníkmi konania spochybňované.

V ostatnej časti zostal rozsudok okresného súdu nedotknutý lebo nebol napadnutý odvolaním.

Náhrada trov odvolacieho konania nebola účastníkom priznaná, nakoľko odvolanie smerovalo len do doby určenia nároku a splátok zameškaného výživného.

Toto rozhodnutie odvolacieho súdu bolo prijaté hlasovaním v senáte pomerom 3 : 0 .

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné .